

[Lilli Gyldenkilde]

dag, at intentionerne i forslaget er et stort flertal egentlig enige i. De tror ikke, at det er den rigtige måde, men de mener egentlig, at det er rigtig at begrænse overarbejde og få så mange nyansatte som muligt. Det er, hvad jeg selv har kunnet udlede af både ordførernes taler og det, arbejdsministeren sagde, så ministeren bør give finansministeren den besked, at der faktisk er et stort flertal i Folketinget, som ikke vil lovgive på området, men som opfordrer til, at vi finder en løsning i hvert fald inden for den offentlige sektor.

Nu kan vi jo ikke stå og råbe til hinanden her, men hvis man gør sig den ulejlighed at læse forslaget, er det jo ikke udarbejdet med henblik på lovgivning på området, men på at starte en diskussion, så det kan nå at komme med i overenskomstforhandlingerne. Sådan er forslaget jo skruet sammen. For den, der læser indenad, kan det ikke være så svært at finde ud af, og det tror jeg da at de fleste kan, selv om man af og til kan tvivle på det.

Jeg tror, Socialdemokratiets ordfører brugte udtrykket, at sådan som situationen er i Socialdemokratiet for tiden – jeg tror, jeg skrev det ordret ned – kunne man ikke medvirke her. Hertil vil jeg sige, at der sker jo meget i Socialdemokratiet i øjeblikket, og det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i. Men der sker jo et skift i Socialdemokratiet, og jeg husker da, at vi engang havde en arbejdsminister, som hed Svend Auken – det er godt nok længe siden – og problemstillingen med den store arbejdsløshed kontra den store mængde overarbejde er jo bestemt ikke mindsket siden da, tværtimod er problemerne vokset meget. Men da arbejdsministeren hed Svend Auken, var Socialdemokratiet faktisk med på at lave lovforslag for dette område. Der løber meget vand i stranden hver eneste dag, men det undrer mig nu alligevel, at der er løbet så meget vand i stranden, at man ikke vil være med til at indse, at vi lige så godt kan begynde at gøre noget ved det, for vi kommer jo til det under alle omstændigheder.

Vore aktuelle internationale forbindelser og forpligtelser både over for EF og andre steder gør jo, at vi vil stå om et par år og diskutere de her ting og ikke kan sige nej til det, der bliver pålagt os via direktiver. Hvorfor i alverden så ikke tage fat nu og sørge for at lave nogle ordentlige regler, hvor aftaleparterne er med in-

de i billedet, nogle regler, vi kan leve med? For vi er jo ikke interesseret i at skade hverken lønmodtagerne eller arbejdspladserne, tværtimod er vi interesseret i at gavne dem, men vi kan ikke leve med, at der ikke kan sættes spor på, at alle de mange arbejdsløse kan komme i arbejde. Og der er noget galt i, at man ikke vil være med til at tage alvorligere fat på at fordele arbejde og fritid bedre i samfundet, end vi gør i dag, hvor det koster det hvide ud af øjnene at holde folk i passivitet.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil blot af hensyn til den korrekte historiskeskivning sige, at fru Lilli Gyldenkilde ikke havde noteret det, jeg sagde, helt rigtigt ned. Jeg sagde, at sådan som situationen er i dag – og her tænkte jeg på dagens Danmark, forholdet mellem Folketinget på den ene side og arbejdsmarkedets parter på den anden side – synes vi, at forslaget lægger op til en for direkte politisk indblanding på arbejdsmarkedet.

Og så udtrykte jeg nok ikke tilstrækkelig tydeligt, at vi internationalt – som fru Lilli Gyldenkilde ganske rigtigt sagde om det foregående forslag – sandsynligvis vil stå i en situation, hvor vi også her i Folketinget kommer til at diskutere forvaltningen af arbejdet og altså også spørgsmålet om overarbejde. Jeg er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at det kommer vi til. Men derfor er vi ikke enige i, at vi skal tage den diskussion på forkant. Vi mener faktisk, at det, der er optræk til i det internationale samfund, altså i EF-sammenhæng i denne forbindelse, er, at man lægger vægt på nogle procedurer, hvor man i allerhøjeste grad giver arbejdsmarkedets parter nogle tidsmæssige chancer til at få gearret sig ind på den holdning, som vi er enige om, nemlig at overarbejde skal begrænses mest muligt. Og det er Socialdemokratiet fortsat optaget af, ligesom vi var optaget af det både i sommer, og også da hr. Svend Auken var arbejdsminister i sin tid.

Formålet – og det indledte jeg også med at sige – er godt nok. Debatten er også nødvendig, den er også nødvendig i Folketinget. Derfor har vi ikke kritiseret som sådan, at SF er kommet med forslaget, men det er en meget følsom balancegang imellem arbejdsmarkedets parter på den ene side og lovgiverne på den anden side. Og dér kommer vi nok til at